

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.10.2010
KOM(2010) 580 endelig

**KOMMISSIONENS BERETNING
TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET**

**om garantier dækket af det almindelige budget
Situationen pr. 31. december 2009**

SEK(2010) 1218

**KOMMISSIONENS BERETNING
TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET**

**om garantier dækket af det almindelige budget
Situationen pr. 31. december 2009**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	4
2.	Transaktionstyper dækket af EU-budgettet.....	4
3.	Udviklingen siden sidste beretning om situationen pr. 30. juni 2009.....	5
3.1.	Betalingsbalancestøtte til medlemsstater, der ikke har indført euroen	5
3.2.	Makrofinansiel bistand.....	6
3.3.	Euratom.....	6
3.4.	EU's budgetgaranti for EIB's eksterne finansiering	6
3.5.	Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme.....	6
4.	Oplysninger om risici dækket af budgettet	7
4.1.	Definition af risiko	7
4.2.	Risiko i forbindelse med medlemsstater	8
4.3.	Risiko i forbindelse med tredjelande.....	9
4.4.	Samlet risiko dækket af budgettet	10
4.5.	Risikoudvikling.....	10
5.	Misligholdelser, aktivering af budgetgarantier og restancer.....	12
5.1.	Udbetalinger over de likvide midler	12
5.2.	Udbetalinger over budgettet.....	12
5.3.	Aktivering af garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande	12
6.	Garantifond for aktioner i forhold til tredjelande.....	12
6.1.	Inddrivelser	12
6.2.	Aktiver	12
6.3.	Måbeløb	13
7.	Evaluerings af risici: den økonomiske og finansielle situation i tredjelande med den største risiko	13
7.1.	Mål	13
7.2.	Risikovurderingsmetoder	13

1. INDLEDNING

Formålet med denne beretning er at redegøre for kreditrisikoen for Den Europæiske Unions budget som følge af de garantier, der ydes, og de lånetransaktioner, der gennemføres, enten direkte af Den Europæiske Union eller indirekte gennem EIB's eksterne mandater.

Beretningen forelægges i henhold til finansforordningens artikel 130, der siger, at Kommissionen to gange om året skal *forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om situationen med hensyn til budgetgarantier og risiciene i den forbindelse*¹. Beretningen suppleres af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med et sæt detaljerede tabeller og forklarende noter ("arbejdsdokumentet").

2. TRANSAKTIONSTYPER DÆKKET AF EU-BUDGETTET

De risici, der dækkes af Den Europæiske Unions budget ("budgettet"), hidrører fra en bred vifte af udlåns- og garantitransaktioner, som kan inddeles i to kategorier:

- lån ydet af Den Europæiske Union med makroøkonomisk sigte, dvs. makrofinansiel bistand² i form af lån ("MFA-lån") til tredjelande og, i samarbejde med Bretton Woods-institutionerne, betalingsbalancelån ("BoP-lån") til medlemsstater, der ikke har indført euroen, og som har betalingsbalanceproblemer³, og
- lån med mikroøkonomisk sigte, dvs. Euratom-lån og navnlig Den Europæiske Investeringsbanks finansiering af transaktioner i tredjelande, som er dækket af EU-garantier⁴ ("EIB's eksterne finansiering")⁵.

EIB's eksterne finansiering, Euratom-lånene og MFA-lånene er siden 1994 blevet dækket af garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande ("fonden")⁶, mens BoP-lånene dækkes direkte af budgettet. Fonden dækker misligholdelser på lån og lånegarantier, der er ydet til tredjelande eller til projekter i tredjelande. Den blev oprettet:

- for at danne en "likviditetsreserve" med det formål at undgå træk på budgettet, hver gang der opstår misligholdelse eller forsinkelse med betalingen af et garanteret lån, og

¹ Den foregående beretning om budgetgarantier pr. 30. juni 2009 findes i KOM(2010) 188 og SEK(2010) 479.

² Makrofinansiel bistand kan også ydes i form af gavebistand til tredjelande. For yderligere oplysninger om makrofinansiel bistand, se Kommissionens rapport (KOM(2009) 514 og SEK(2009) 1279).

³ Den 11. maj 2010 blev der oprettet en tilsvarende mekanisme, der dækker samtlige medlemsstater i euroområdet, nemlig den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM, endnu ikke aktiveret). Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

⁴ Senest udarbejdet for perioden 1. februar 2007 til 31. oktober 2011 ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 633/2009/EF af 13. juli 2009 (EUT L 190 af 22.7.2009, s. 1) ("afgørelsen om det eksterne mandat"), som afløser Rådets afgørelse nr. 2006/1016/EF af 19. december 2006.

⁵ Tallene vedrørende EIB-mandaterne er vist i tabel A1, og henvisninger til retsgrundlaget er anført i tabel A4 i arbejdsdokumentet.

⁶ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande (kodificeret udgave), "garantifondsforordningen" (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

- for at skabe et instrument til gennemførelse af budgetdisciplin ved fastlæggelse af en finansiell ramme for udviklingen af EU's politik vedrørende garantier for Kommissionens og EIB's lån til tredjelande⁷.

I henhold til en ændring⁸ af garantifondsforordningen i 2004 trækkes fondens dækning tilbage, hvis tredjelande bliver EU-medlemsstater, og risikoen overføres fra fonden, således at den dækkes direkte af budgettet. Fonden får tilført midler fra budgettet og skal holdes på en vis procentdel af det udestående beløb for de lån og lånegarantier, der dækkes af fonden. Denne procentdel, den såkaldte målsats, er i øjeblikket 9 %. Hvis fonden ikke indeholder tilstrækkelige midler, vil der blive søgt midler over budgettet.

I 2007 blev der ved en ændring⁹ af Rådets direktiv indført en ny tilførselsmekanisme. Den fungerer via årlige overførsler fra budgettet og omfatter en stødpudemekanisme, som skal begrænse virkningen af træk på fonden (se også punkt 5.3 nedenfor).

I forbindelse med midtvejsevalueringen af EIB's eksterne mandat¹⁰ blev der gennemført en ekstern evaluering i anden halvdel af 2009 for at finde ud af, hvordan fonden og dens parametre, herunder målsatsen, fungerer. Evalueringsrapporten¹¹ bekræftede, at tilførselsmekanismen fungerer efter hensigten, og at fondens hovedparametre, navnlig målsatsen, befinder sig på et passende niveau.

3. UDVIKLINGEN SIDEN SIDSTE BERETNING OM SITUATIONEN PR. 30. JUNI 2009

3.1. Betalingsbalancestøtte til medlemsstater, der ikke har indført euroen

I løbet af de sidste seks måneder af 2009 blev der igen udbetalt betalingsbalancestøtte. I juli måned blev der gennemført tre nye transaktioner til et samlet beløb af 4,2 mia. EUR. Den tredje rate til Ungarn på 1,5 mia. EUR blev udbetalt den 6. juli 2009. Rumæniens første rate på 1,5 mia. EUR og Letlands anden rate på 1,2 mia. EUR blev udbetalt den 27. juli 2009. Disse lån er blevet finansieret "back-to-back" via udstedelse af toneangivende EU-obligationer.

I 2009 blev der udbetalt i alt 7,2 mia. EUR som led i betalingsbalancestøtteprogrammet, hvilket gjorde det muligt for EU at genskabe tilliden til den finansielle situation i tre medlemsstater uden for euroområdet (Ungarn, Letland og Rumænien), som var blevet påvirket af finanskrisen. I gennemsnit 63 % af de godkendte lånetransaktioner¹² er allerede blevet gennemført. Det forventes, at saldoen vil blive udbetalt i 2010¹³ og 2011.

⁷ Skønt de eksterne risici i sidste ende er dækket EU-budgetgarantien, fungerer garantifonden som et instrument, der beskytter EU-budgettet mod betalingsmisligholdelser. For en omfattende beretning om fondens virke, se KOM(2006) 695 og det ledsagende arbejdsdokument (SEK(2006) 1460).

⁸ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2273/2004 (EUT L 396 af 31.12.2004, s. 28).

⁹ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 89/2007 af 30. januar 2007 (EUT L 22 af 31.1.2007, s. 1).

¹⁰ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om midtvejsevalueringen af EIB's eksterne mandat (SEK(2010) 173) og det ledsagende arbejdsdokument (SEK(2010) 442).

¹¹ http://ec.europa.eu/economy_finance/evaluation/completed/index_en.htm#external

¹² Jf. tabel A3a i arbejdsdokumentet.

¹³ I løbet af de første seks måneder blev der udbetalt i alt 1,5 mia. EUR, heraf 500 mio. EUR til Letland og 1 mia. EUR til Rumænien.

3.2. Makrofinansiel bistand

I anden halvdel af 2009, nemlig den 30. november 2009, besluttede Rådet at stille makrofinansiel bistand til rådighed for Armenien¹⁴, Bosnien-Hercegovina¹⁵ og Serbien¹⁶ i form af lån og stille finansiel gavebistand til rådighed for Armenien. En del af låneraterne og gavebistanden vil sandsynligvis blive udbetalt i løbet af anden halvdel af 2010.

3.3. Euratom

Den tredje rate på 10,335 mio. USD af et Euratom-lån til Ukraine¹⁷ blev udbetalt den 15. oktober 2009. Lånet er blevet finansieret "back-to-back" via en privat lånetransaktion.

3.4. EU's budgetgaranti for EIB's eksterne finansiering

Inden for rammerne af det eksterne mandat for 2007-2013 var der kraftig aktivitet i anden halvdel af 2009 med hensyn til antallet af undertegnede låneaftaler og udbetalte lån. Mellem den 30. juni 2009 og den 31. december 2009 blev der undertegnet låneaftaler til en værdi af 3 317 mio. EUR (+39 %). Der kunne også konstateres en stigning i låneudbetalingstempoet, idet der i samme periode blev udbetalt 1 855 mio. EUR. Ved udgangen af 2009 var der under det nuværende mandat blevet udbetalt lån på i alt 3 044 mio. EUR.

3.5. Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme

I kølvandet på krisen i Grækenland vedtog Rådet og medlemsstaterne i maj 2010 en pakke af foranstaltninger til sikring af den finansielle stabilitet i Europa, herunder den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM)¹⁸.

Mekanismen bygger på traktatens artikel 122, stk. 2¹⁹. Aktiveringen af denne mekanisme i forbindelse med fælles EU/IMF-støtte er underlagt en række strenge betingelser svarende til dem, IMF benytter (risiciene forbundet med transaktioner under EFSM dækkes af EU-budgettet).

De øvrige foranstaltninger iværksættes direkte af de deltagende medlemsstater og indebærer ingen risiko for EU's budget. Det drejer sig om:

- den finansielle bistand til Grækenland bestående af en pulje af bilaterale lån på i alt 80 mia. EUR fra medlemsstaterne i euroområdet. IMF har stillet 30 mia. EUR til rådighed som led i den fælles EU/IMF-støtte på i alt 110 mia. EUR
- den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet (EFSF), der blev oprettet med en kapacitet på 440 mia. EUR. De deltagende medlemsstater står som garanter herfor på pro rata-basis.

¹⁴ Rådets afgørelse nr. 2009/890/EF af 30.11.2009 (EUT L 320 af 5.12.2009, s. 3).

¹⁵ Rådets afgørelse nr. 2009/891/EF af 30.11.2009 (EUT L 320 af 5.12.2009, s. 6).

¹⁶ Rådets afgørelse nr. 2009/892/EF af 30.11.2009 (EUT L 320 af 5.12.2009, s. 9).

¹⁷ Rådets afgørelse nr. 94/179/Euratom af 21.3.1994 (EFT L 84 af 29.3.1994, s. 41).

¹⁸ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

¹⁹ I henhold til traktatens artikel 122, stk. 2, kan der ydes finansiell støtte til en medlemsstat, der er i vanskeligheder som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over.

4. OPLYSNINGER OM RISICI DÆKKET AF BUDGETTET

4.1. Definition af risiko

Risikoen for budgettet stammer fra det udestående beløb i hovedstol og renter forbundet med garanterede transaktioner.

Misligholdte transaktioner vil blive dækket af fonden, når de vedrører tredjelande (55 % af det samlede udestående garanterede beløb pr. 31. december 2009), og direkte af budgettet, når der er tale om medlemsstater (BoP-lån og lån til eller til fordel for projekter i medlemsstaterne tegner sig for de resterende 45 % af det samlede udestående beløb, der garanteres af budgettet). Den store andel af garanterede lån vedrørende medlemsstater er resultatet af de seneste udvidelsesrunder²⁰ og aktiveringen af fællesskabsmekanismen for mellemfristet finansiell støtte til medlemsstater, der ikke har indført euroen (betalingsbalancemekanismen).

I denne beretning er der brugt to metoder til at vurdere risiciene for budgettet (enten direkte eller indirekte via fonden):

- Metoden bestående i at beregne det samlede udestående beløb for de berørte transaktioner på en given dato, inkl. påløbne renter. Denne metode gør det muligt at fastslå den samlede risiko for budgettet på en given dato for alle fremtidige betalingsforpligtelser, uanset hvornår disse betalinger forfalder i fremtiden, og om de er dækket af fonden eller ej (se tabel 1 nedenfor).
- Budgetmetoden, der defineres som "den årlige risiko for budgettet", er baseret på beregningen af det maksimale forfaldne beløb, som EU ville skulle udbetale i et finansår, såfremt alle garanterede lån blev misligholdt²¹. Den årlige risiko, der bæres af budgettet, fremgår af tabel A2 i arbejdsdokumentet.

²⁰ Ifølge artikel 1, stk. 3, i garantifondsforordningen overføres risikoen på lån fra fonden til budgettet, når et land bliver medlem af EU.

²¹ Det antages i denne beregning, at tilbagebetalingen af misligholdte lån ikke fremrykkes, så der tages kun hensyn til forfaldne betalinger (se også afsnit 1 i arbejdsdokumentet).

Tabel 1: Samlede udestående beløb dækket pr. 31. december 2009, i mio. EUR

	Udestående beløb i hovedstol	Påløbne renter	I alt	%
<u>Medlemsstater*</u>				
MFA	90	0	90	<1 %
Euratom	427	3	430	2 %
BoP	9 200	104	9 304	31 %
EIB	3 533	36	3 570	12 %
<u>Subtotal - medlemsstater</u>	13 250	143	13 393	45 %
<u>Tredjelande**</u>				
MFA	495	2	497	2 %
Euratom	54	0	54	<1 %
EIB	15 691	119	15 810	53 %
<u>Subtotal - tredjelande</u>	16 239	122	16 361	55 %
I alt	29 489	265	29 754	100 %
* Denne risiko dækkes direkte af budgettet. Den dækker også MFA-lån, Euratom-lån og EIB-lån ydet forud for EU-tiltrædelsen.				
** Denne risiko dækkes af fonden.				

Tabel A1, A2, A3 og A4 i arbejdsdokumentet indeholder mere detaljerede oplysninger om disse udestående beløb, især med hensyn til loft, udbetalte beløb eller garantisatser.

Det samlede udestående beløb i hovedstol og renter, der er dækket af budgettet, voksede med 6 077 mio. EUR til 29 754 mio. EUR sammenlignet med situationen pr. 30. juni 2009. Denne stigning skyldes primært de 4,2 mia. EUR, der blev udbetalt under betalingsbalancemekanismen, men også stigningen i låneudbetalingstempoet (1,8 mia. EUR i anden halvdel af 2009).

4.2. Risiko i forbindelse med medlemsstater

De nuværende risici i forbindelse med medlemsstater stammer fra lån ydet forud for tiltrædelsen og aktiveringen af betalingsbalancemekanismen.

Ved begyndelsen af 2010 vil budgetrisikoen i forbindelse med medlemsstater udgøre højst 890,1 mio. EUR (svarende til de skyldige beløb i 2010 og forudsat, at tilbagebetalingen af

misligholdte lån ikke fremrykkes). Tabel 2 viser, at med hensyn til udeståender ligger Rumænien og Ungarn på første- og andenpladsen blandt medlemsstaterne.

Tabel 2: Medlemsstaternes rangorden i forhold til den maksimale budgetrisiko ved begyndelsen af 2010 (mio. EUR)			
Rangorden	Land	Maksimal risiko (mio. EUR, afrundet)	% af den samlede maksimale risiko
1	Rumænien	279,6	31,4 %
2	Ungarn	196,3	22,1 %
3	Bulgarien	88,0	9,9 %
4	Tjekkiet	82,0	9,2 %
5	Polen	80,5	9,0 %
6	Slovakiet	65,6	7,4 %
7	Letland	60,2	6,8 %
8	Slovenien	20,8	2,3 %
9	Cypern	9,7	1,1 %
10	Litauen	5,7	0,6 %
11	Estland	1,0	0,1 %
12	Malta	0,7	0,1 %
	I alt	890,1	100,0 %

Den risiko, der knytter sig til medlemsstaterne, vedrører EIB-, MFA- og Euratom-lån ydet før de to sidste udvidelser og de lån, der er ydet under betalingsbalancemekanismen.

4.3. Risiko i forbindelse med tredjelande

Ved begyndelsen af 2010 vil fondens risiko i forbindelse med tredjelande udgøre maksimalt 1 234 mio. EUR (svarende til de skyldige beløb i 2010 og forudsat, at tilbagebetalingen af misligholdte lån ikke fremrykkes). Toptilisten over disse lande efter deres samlede udestående er anført nedenfor. De tegner sig for 64 % af fondens risiko. Den økonomiske situation i disse lande analyseres og kommenteres i arbejdsdokumentet.

Tabel 3: Rangordning af de ti tredjelande i forhold til deres risiko for fonden ved begyndelsen af 2010 (mio. EUR)

Rangorden	Land	Maksimal risiko (mio. EUR, afrundet)	% af den samlede maksimale risiko
1	Tyrkiet	343,9	21,8 %
2	Egypten	202,8	12,9 %
3	Marokko	152,2	9,7 %
4	Tunesien	149,1	9,5 %
5	Sydafrika	89,3	5,7 %
6	Libanon	70,6	4,5 %
7	Brasilien	63,1	4,0 %
8	Serbien	61,5	3,9 %
9	Syrien	56,9	3,6 %
10	Jordan	44,2	2,8 %
De 10 i alt		1 233,6	78,3 %

Fonden dækker 44 landes garanterede lån med løbetider, der slutter frem til 2039. Arbejdsdokumentets tabel A2 indeholder oplysninger om det enkelte land.

4.4. Samlet risiko dækket af budgettet

I 2010 vil budgettet dække et beløb på i alt 2 465 mio. EUR svarende til de beløb, der forfalder i løbet af perioden, og heraf skal medlemsstaterne betale de 36 % (jf. tabel A2 i arbejdsdokumentet).

4.5. Risikoudvikling

- Betalingsbalancemekanismen

I anden halvdel af 2009 begyndte den globale økonomi at stabilisere sig efter en tid med væsentlige nedgange. De finansielle vilkår på finansmarkederne er blevet stadig bedre. Intensiteten af den internationale krise fortsatte dog med at påvirke samtlige medlemsstater og især dem, der endnu ikke har indført euroen. Aktiveringen af EU's mekanisme for mellemfristet finansiel støtte (betalingsbalancemekanismen) i december 2008 gav nogle af

dem mulighed for at genskabe investorernes tillid. I december 2008²² og maj 2009²³ blev betalingsbalancemekanismens samlede loft forhøjet til 50 mia. EUR, for at EU fortsat skulle kunne være i stand til at reagere hurtigt på et potentielt yderligere behov for betalingsbalancestøtte.

- Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM)
- Finansiell bistand under EFSM kan tage form af et lån eller en kreditlinje med garanti over EU-budgettet. Økofin-Rådets konklusioner begrænser mekanismens samlede loft til 60 mia. EUR²⁴, men artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning begrænser det udestående beløb til den margin, der er til rådighed under loftet for egne indtægter²⁵. Mekanismen er endnu ikke blevet aktiveret.
- Makrofinansiell bistand i form af lån (MFA-lån)

Det er Rådet²⁶ og siden Lissabontraktatens ikrafttræden Europa-Parlamentet og Rådet, der har vedtaget individuelle afgørelser om MFA-lån til tredjelande.

- Euratom-lån

Euratom-lån til medlemsstater eller visse støtteberettigede tredjelande (Den Russiske Føderation, Armenien og Ukraine) har et loft på 4 mia. EUR, hvoraf ca. 85 % allerede er brugt. Den resterende margin er på omkring 600 mio. EUR.

Udbetalingen af tredje (og sidste) rate under låneaftalen vedrørende K2R4-projektet (10,3 mio. USD) i Ukraine fandt sted den 12. oktober 2009.

- EIB-lån

EIB's foregående generelle mandat, der dækkede årene 2000-2007, udløb den 31. juli 2007. På det tidspunkt var der blevet undertegnet aftaler svarende til i alt 98 % af det samlede låneloft under dette mandat (20 060 mio. EUR – se tabel A5 i arbejdsdokumentet). Pr. 31. december 2009 resterede der i alt 3 988 mio. EUR til udbetaling, men de kan dog stadig udbetales under EU-garantien indtil ti år efter mandatets udløb, på hvilket tidspunkt EU's garanti udløber for eventuelle ikke-udbetalte beløb.

Kommissionen har fremsat et forslag om ændring af retsgrundlaget for EIB's eksterne mandat i resten af den periode, der dækkes af de nuværende finansielle overslag for 2007-2013²⁷, og nu skal Parlamentet og Rådet vedtage den relevante afgørelse senest den 31. oktober 2011.

²² Rådets forordning (EF) nr. 1360/2008 af 2. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 332/2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EUT L 351 af 31.12.2008, s. 11).

²³ Rådets forordning (EF) nr. 431/2009 af 18. maj 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 332/2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EUT L 128 af 27.5.2009, s. 1).

²⁴ Jf. pressemeddelelse om det ekstraordinære møde i Økofin-Rådet den 9.-10. maj 2010 (http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/114324.pdf).

²⁵ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

²⁶ Med Lissabontraktatens ikrafttræden er det den fælles beslutningsprocedure, der vil være den almindelige lovgivningsmæssige procedure.

²⁷ KOM(2010) 174 af 21. april 2010.

EU-garantien er begrænset til 65 % af det samlede beløb for udbetalte lån og lånegarantier ydet under EIB-finansieringstransaktioner med fradrag af tilbagebetalte beløb, med tillæg af alle hermed forbundne beløb og med et maksimalt låneloft på 27 800 mio. EUR²⁸. Pr. 31. december 2009 var der undertegnet låneaftaler til et beløb af i alt 11 928 mio. EUR, hvoraf 8 884 mio. EUR endnu ikke var blevet udbetalt pr. denne dato (se tabel A6 i arbejdsdokumentet).

5. MISLIGHOLDELSER, AKTIVERING AF BUDGETGARANTIER OG RESTANCER

5.1. Udbetalinger over de likvide midler

Kommissionen trækker på sine likvide midler for at undgå forsinkelser i forbindelse med betalingen af renter og afdrag på lån og de hermed forbundne omkostninger, når en debitor er kommet bagud med betalingen til EU²⁹.

5.2. Udbetalinger over budgettet

Der blev ikke anmodet om bevillinger under budgettets artikel 01 04 01 (p.m.-post) "Det Europæiske Fællesskabs sikkerhedsstillelse for lånetransaktioner", da der ikke blev registreret misligholdelser i anden halvdel af 2009.

5.3. Aktivering af garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande

I tilfælde af for sen betaling fra en modtager af et lån (tredjelande), der er ydet eller garanteret af EU, trækkes der på fonden for at dække misligholdelsen senest tre måneder efter betalings forfaldsdato³⁰.

I anden halvdel af 2009 blev der ikke trukket på fonden.

6. GARANTIFOND FOR AKTIONER I FORHOLD TIL TREDJELANDE

6.1. Inddrivelser

Pr. 31. december 2009 havde fonden ingen udestående beløb, der skulle inddrives.

6.2. Aktiver

Pr. 31. december 2009 beløb fondens nettoaktiver³¹ sig til 1 333 590 221 EUR.

²⁸ Fordelt på et basisloft på et fast maksimumsbeløb på 25 800 mio. EUR og et fakultativt mandat på 2 000 mio. EUR. Europa-Parlamentet og Rådet kan beslutte at aktivere det fakultative mandat i forbindelse med midtvejsevalueringen.

²⁹ Se artikel 12 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse nr. 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1).

³⁰ Se yderligere oplysninger i arbejdsdokumentets afsnit 1.4.3.

³¹ Fondens samlede aktiver minus påløbne forpligtelser (EIB-gebyrer og revisionsgebyrer).

6.3. Målbet

Fondens midler skal være af passende størrelse (målbet), som er sat til 9 % af de samlede forpligtelser (hovedstol og påløbne renter) i forbindelse med hver enkelt transaktion. Forholdet mellem fondens midler (1 333 590 221 EUR) og de samlede forpligtelser³² (16 360 727 665 EUR) som defineret i fondsforordningen er blevet en anelse formindsket fra 8,39 % pr. 30. juni 2009 til 8,15 % pr. 31. december 2009.

Ved udgangen af 2009 var fondens ressourcer lavere end målbet. I overensstemmelse med fondsforordningens tilførselsregler blev der indføjet en tilførsel på 138 880 000 EUR i det foreløbige budgetforslag for 2011. Dette beløb vil blive overført fra budgettet til fonden i januar 2011.

7. EVALUERING AF RISICI: DEN ØKONOMISKE OG FINANSIELLE SITUATION I TREDJELANDE MED DEN STØRSTE RISIKO

7.1. Mål

De tidligere afsnit i beretningen giver oplysninger om de kvantitative aspekter af risiciene for budgettet i relation til tredjelande. Der bør dog også foretages en vurdering af risicienes mere kvalitative aspekter, der afhænger af transaktionens art og låntagers status (se afsnit 4.3 ovenfor).

7.2. Risikovurderingsmetoder

Risikovurderingen i arbejdsdokumentet er baseret på informationer om den økonomiske og finansielle situation, kreditvurderinger og andre kendte oplysninger vedrørende de lande, der har modtaget garanterede lån. Vurderingen omfatter ikke overslag over forventede tab og inddrivelses, som uundgåeligt er meget usikre.

Risikoindekatorer for de enkelte lande i tabellerne i arbejdsdokumentet viser udviklingen i risikoen for misligholdelser. Denne analyse findes i afsnit 2 i arbejdsdokumentet for de lande, der udgør den største risiko for budgettet i 2009, og de lande, der udgør en direkte risiko for budgettet (MFA-lån og Euratom-lån).

³² Inkl. påløbne renter.